

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Da det radikale venstre i efteråret 1982 kunne stemme for indførelse af karensdagen, var der kun én betragtning, der var afgørende for os, nemlig at der skulle ske en aflastning af de offentlige udgifter. Som vi vist alle var enige om, var det en nødvendighed, hvis Danmark ikke skulle sætte den sociale velfærd helt over styr.

Det radikale venstre valgte på det tidspunkt det rigtige, nemlig at det måtte være dem, der var i arbejde, samt arbejdsgiverne, der måtte bidrage til denne besparelse gennem indførelse af karensdag, forlængelse af arbejdsgiverperioden fra 5 til 13 uger og en forhøjelse af arbejdsgiverbidraget til arbejdsløshedsforsikringen.

Det er selvfølgelig behageligst at være julemand og gå og dele ud hele tiden, hvorimod det kræver mod, overblik og perspektiv at foretage et hvilket som helst indgreb i eksisterende rettigheder. Man bliver mistænkeliggjort med hensyn til motiver, og man bliver beskyldt for manglende social retfærdighedssans. At besparelser som disse i virkeligheden er et led i den sociale genopretning, kan måske være vanskeligt at se for mange mennesker i arbejdslivet, fordi det kræver indsigt i samfundsøkonomiske sammenhænge, men jeg mener nok, at jeg tør fremsætte en forsigtig påstand om, at en hel del af kritikkerne handler imod bedre vidende.

Hvis der ikke er en samfundsøkonomisk besparelse, vil det radikale venstre naturligvis ikke opretholde loven, ligesom den naturligvis ikke skal holdes i live, når samfundsøkonomien har bedret sig.

Radikale tillidsfolk har, som det allerede er sagt, også rejst kritik af loven. Man har dels stillet spørgsmål om, hvorvidt der er en besparelse, dels har man en fornemmelse af, at loven fungerer tilfældigt og kun rammer de dårligst stillede lønmodtagere.

Derfor har det radikale venstre også taget initiativ til en undersøgelse af de samfundsmæssige konsekvenser af afskaffelse af karensdagen, og jeg kan i denne forbindelse oplyse, at ingen af de eksisterende undersøgelser har indeholdt den nødvendige dokumentation for, at disse undersøgelser er holdbare.

Når den nu iværksatte undersøgelses resultat foreligger, er det radikale venstre indstil-

let på ud fra en vurdering af fordele og ulemper at diskutere karensdagens afskaffelse og i givet fald diskutere, hvor en besparelse skal hentes, hvis det dokumenteres, at staten får et provenutab.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er kun til forståelse af det radikale venstres stilling til karensdagen, at jeg har begæret ordet. Den radikale ordfører refererede det radikale landsmøde for at have vedtaget, at der skulle iværksættes en uvildig undersøgelse af karensdagens virkninger. Ja men det var ikke den vedtagelse, som gjorde størst indtryk på offentligheden. Det var den vedtagelse, der gik ud på, at karensdagen skulle afskaffes inden udgangen af 1986.

På den baggrund vil jeg gerne spørge partiets ordfører, om man har det synspunkt eller man ikke har det synspunkt, at karensdagen skal afskaffes med udgangen af 1986. Jeg kan godt forstå, at man vil have en uvildig undersøgelse for at finde ud af, hvor store de eventuelle omkostninger ved at gennemføre den beslutning, man har truffet, er. Men jeg vil bede den radikale ordfører over for folketinget bekræfte, at det radikale landsmøde vedtog, at karensdagen skal være væk inden udgangen af 1986, og give den radikale folketingsgruppes kommentarer til denne vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Når nu ordføreren for det radikale venstre alligevel skal herop og give os svar på dette ganske interessante spørgsmål, vil jeg bede ordføreren samtidig uddybe en anden udtalelse. Jeg vil gerne for en ordens skyld for ikke at få en tilsvarende diskussion som med hr. Kaj Poulsen sige, at jeg skrev den ned. Ordføreren sagde, at besparelsen er et led i den sociale genopretning. Jeg må sige, at dette ikke alene chokerer mig, det falder mig også i den grad for brystet.

Jeg vil gerne spørge, om det radikale venstre som sin politik har en social genopretning med forringelse af bistandsloven, forringelse på en lang række områder, hvor det er katastrofalt for den gruppe i samfundet, der er stillet allerdårligst. Det må selvfølgelig